

Sygn. akt IV K 86/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.O. Edyta Markowicz (sprawozdawca)

Sędzia S.O. Tomasz Krawczyk

Ławnicy Barbara Uznańska, Ewa Wieczorek, Marek Wnuk

Protokolant Karol Łachut, Kinga Śmigielska, Bogusława Michalak

przy udziale **Prokuratora**: Tomasza Zwolińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2020 roku, 14 września 2020 roku, 19 października 2020 roku, 26 listopada 2020 roku, 17 grudnia 2020 roku

sprawy M. M.

syna A. i H. z domu G.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 października 2019 roku około godziny 7:00, na drodze prowadzącej do lasu – w pobliżu skrzyżowania ul. (...) z ul. (...) w S., woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia M. Ż., wykorzystując jej nieznajomość miasta skierował ją na dukt leśny, gdzie w jej samochodzie marki A. o nr rej. (...) przyłożył jej do gardła nóż o długości ostrza 20 cm grożąc pozbawieniem życia, uderzał pięścią w głowę oraz po całym ciele, a następnie zaatakował tym nożem zadając jej co najmniej 6 ciosów w plecy w okolicę łopatki lewej i okolicę łędźwiową lewą oraz szyję, po czym próbował owinąć jej wokół szyi kabel od przedłużacza i jednocześnie uderzał ją w głowę wtyczką od drukarki, na skutek czego pokrzywdzona doznała: urazu głowy ze stłuczeniem szczególnie okolicy czołowej i jarzmowej lewej, rany ciętej szyi o długości około 1 cm, dwóch ran kłutych okolicy łopatki lewej, trzech ran kłutych okolicy łędźwiowej lewej, stłuczenia powłok jamy brzusznej po stronie prawej oraz urazu kończyn górnych w okolicach nadgarstków, które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że pokrzywdzonej udało się otworzyć tylne drzwi samochodu i uciec z miejsca zdarzenia

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 157 §1 k.k.

w zw. z art. 11 §2 k.k.

1. oskarżonego **M. M.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 29 października 2019 roku w godzinach porannych, na drodze prowadzącej do lasu – w pobliżu skrzyżowania ul. (...) z ul. (...) w S., woj. (...), działając w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia M. Ż., przyłożył jej do gardła nóż o długości ostrza 20 cm grożąc pozbawieniem życia, uderzał pięścią w głowę oraz po całym ciele, zadał jej co najmniej 5 ciosów nożem w tym: w plecy w okolicę łopatki lewej i okolicę pośladkową lewą, po czym próbował owinąć jej wokół szyi kabel od przedłużacza, uderzał ją w głowę wtyczką od drukarki, kopał po ciele, na skutek czego pokrzywdzona doznała: urazu głowy ze stłuczeniem szczególnie okolicy czołowej i jarzmowej lewej, rany ciętej szyi o długości około 1 cm, dwóch ran kłutych okolicy łopatki lewej, trzech ran kłutych okolicy pośladkowej lewej, stłuczenia powłok jamy brzusznej po stronie prawej oraz urazu

kończyn górnych w okolicach nadgarstków, które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ucieczkę pokrzywdzonej z miejsca zdarzenia, czym wypełnił dyspozycję art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 157 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i za to na podstawie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 §1 k.k. zalicza oskarżonemu M. M. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w przedmiotowej sprawie od 29 października 2019 roku, godz. 7.50 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 46 §1 k.k. zasądza od oskarżonego M. M. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. Ż. kwotę 35 000 zł (trzydziestu pięciu tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia,

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata F. T. kwotę 2435,40 złotych (dwóch tysięcy czterystu trzydziestu pięciu złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. M. z urzędu,

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. B. kwotę 1697,40 złotych (jednego tysiąca sześciuset dziewięćdziesięciu siedmiu złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

6. na podstawie art. 44 §1 k.k. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci noża metalowego oraz przedłużacza koloru białego, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. Drz.44/20 oraz Drz. 48/20,

7. zwalnia oskarżonego **M. M.** od ponoszenia kosztów sądowych.

Edyta Markowicz T. B. U.

E. W. M. W.